17/12/2020

Ο Άγιος Διονύσιος κι ο Άγιος Νεκτάριος στην Παλαιά Χώρα της Αίγινας

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

«Τον διάκονον τον θέλω επάνω δια να τελέσωμεν μίαν λειτουργίαν εις τον ιερόν ναόν του Αγίου Διονυσίου, όπως επικαλεσθώμεν και την προστασίαν του Αγίου Διονυσίου». Σε επιστολή του προς τις μοναχές του ο Άγιος Νεκτάριος, το 1905, ζητά διάκο, για να λειτουργήσει στον ιερό ναό του Αγίου Διονυσίου, στην Επισκοπή στην Παλαιά Χώρα της Αίγινας.

Μεγάλη η αγάπη και ο σεβασμός του Αγίου προς την Παλαιά Χώρα και τις εκκλησίες της. Ο Άγιος λειτουργούσε τακτικά εκεί και είχε την έννοια και τη φροντίδα όχι μόνο του μοναστηριού της Αγίας Κυριακής αλλά όλων των εκκλησιών.

Ιδιαίτερη όμως σχέση έτρεφε προς την Εκκλησία του Αγίου Διονυσίου, την ονομαζομένη “Επισκοπή”, όπου ο Άγιος Διονύσιος λειτουργούσε, κήρυττε και στήριζε πνευματικά τους κατοίκους της παλιάς πολιτείας επί τρία ολόκληρα χρόνια.

Η παρουσία του Αγίου Διονυσίου στην Παλαιά Χώρα είναι ο βασικός λόγος που ενέπνευσε τον Άγιο Νεκτάριο να επιλέξει να ιδρύσει το μοναστήρι του στην Αίγινα. Η θέα του αγιοβάδιστου λόφου, οι αναρίθμητες εκκλησιές και η βαριά ιστορία της Χώρας εκείνης συγκλόνισαν τον Άγιο, που θέλησε να έρθει στο νησί και να εγκαταστήσει την μικρή αδελφότητα των πνευματικών του παιδιών.

Ο Άγιος Διονύσιος, λοιπόν, υποδέχεται τον Άγιο Νεκτάριο όπως μια πολύ ωραία εικόνα εξιστορεί το γεγονός.

Συνδεδεμένος με τις πιο δύσκολες στιγμές του νησιού ο επίσκοπος Αιγίνης Διονύσιος βοήθησε πολύ τους κατατρεγμένους κατοίκους της και επιτέλεσε ένα πολύ σημαντικό έργο για την εποχή του. Η παρουσία του στο νησί, στην κατεστραμμένη Παλαιά Χώρα από τις επιδρομές και τις σφαγές του Μπαρμπαρόσα, ήταν σημαντική και έμεινε ανεξίτηλη. Κατόρθωσε να επουλώσει τα τραύματα της θλίψης, της απώλειας, του

πένθους, της δυστυχίας. Στήριξε πνευματικά όσους κατοίκους είχαν απομείνει στο νησί και τους έδωσε τη δύναμη να συνεχίσουν.

Λίγο πιο πάνω από την Εκκλησία της Επισκοπής διασώζεται ακόμα το κελί του. Ένα μικρό κτίσμα με τζάκι, που το 1966 επισκευάστηκε από την Αρχαιολογική Υπηρεσία και τη διετία 2001 – 2003 έγινε πλήρης επισκευή από την Ένωση Ζακυνθίων.

Οι Αιγινίτες αγαπούν πολύ τον Άγιο Διονύσιο, καθώς η παρουσία του ήταν συνυφασμένη με τη γιατρειά των πληγών τους! Ο Αρχιεπίσκοπος Διονύσιος ο εκ Ζακύνθου εγκαταστάθηκε το 1576 στη Μητρόπολη της Παλιαχώρας, στην Επισκοπή Αιγίνης. Την εποχή εκείνη οι καταστροφές του Μπαρμπαρόσσα, οι σφαγές και η αιχμαλωσία 4.000 κατοίκων ήταν νωπές ακόμα στη μνήμη των Αιγινητών. Μέσα στο διάστημα των τριών χρόνων που παρέμεινε στην Αρχιεπισκοπή Αιγίνης, ο Διονύσιος κατάφερε να την μετατρέψει σε πνευματικό κέντρο και χώρο λατρείας. Εμψύχωνε και παρηγορούσε τους πληγωμένους Αιγινήτες, τους δίδασκε, τους στήριζε και τους χάριζε ελπίδα. Σήμερα στην Παλιαχώρα της Αίγινας σώζονται ο πέτρινος θρόνος του έξω από την Επισκοπή, στον οποίο καθόταν και δίδασκε με πατρική φροντίδα το ποίμνιό του, καθώς και το κελί του, το Επισκοπείον.

Η Εκκλησία της Επισκοπής ήταν ο Μητροπολιτικός Ναός της Παλαιάς Χώρας. Κτίστηκε στη θέση παλαιότερου ναού το 1660 και έχει σχήμα εγγεγραμμένου σταυροειδούς ναού. Το εσωτερικό του ναού παρουσιάζει πολύ μεγάλο ενδιαφέρον χάρη στην πληθώρα των αγιογραφιών που διασώζονται , εκ των οποίων πολλές ανήκουν στον περίφημο Αθηναίο ζωγράφο Δημήτριο.

Εντυπωσιάζει επίσης το κιβώριο που υψώνεται πάνω από την Αγία Τράπεζα στο ιερό βήμα, αλλά και ένα πηγάδι το “θαλασσίδιον” δίπλα στην Αγία Τράπεζα.

Τέλος, έξω από την κεντρική είσοδο του ναού υπάρχει ο θρόνος του Αγίου Διονυσίου απ΄όπου κήρυττε και μοίραζε το αντίδωρο στους πιστούς.

Πηγή: odosaeginis.blogspot.com